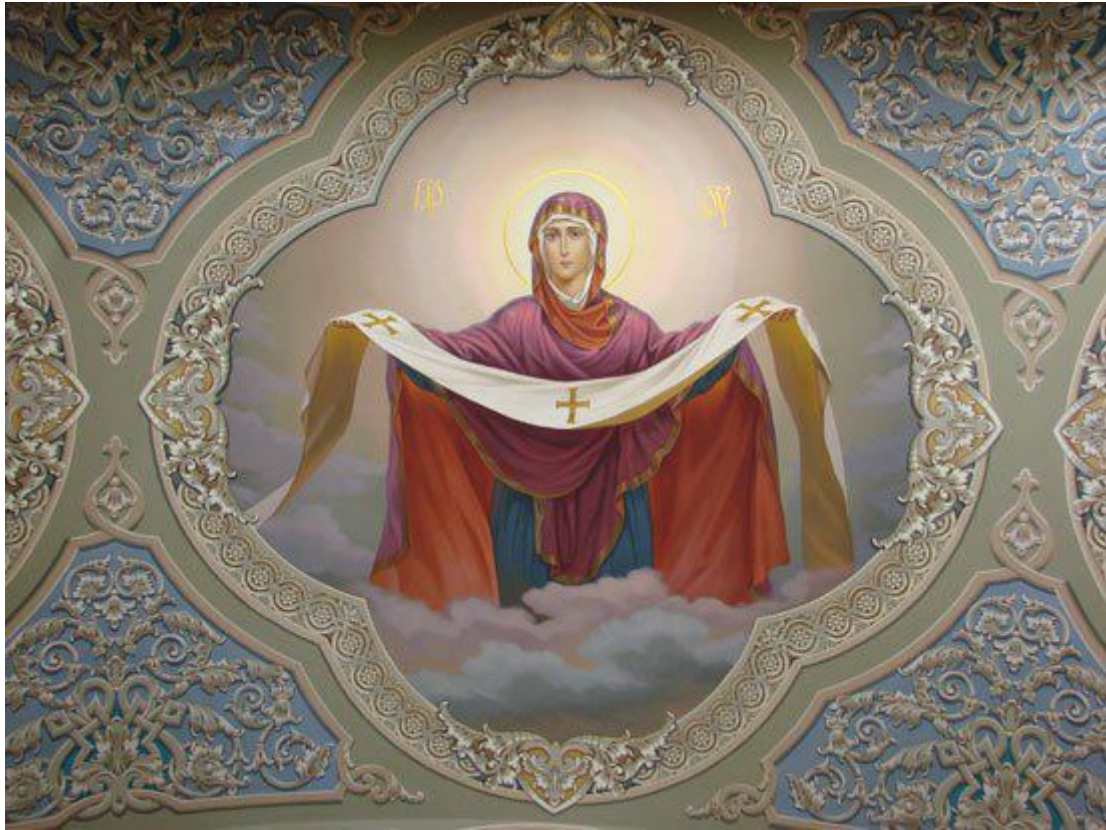

Θάυμα Αγίας Ζώνης: «Έμεινα έγκυος μετά από χρόνια ατεκνίας»

/ [Θάυματα Αγίας Ζώνης](#)

Θάυμα της Αγίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου (εκ της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους)

Ακολουθεί η μαρτυρία - επιστολή:

20 Ιανουαρίου 2013

Τρία χρόνια έγγαμης ζωής με τον σύζυγό μου δεν μου έφεραν την ευτυχία και χαρά της μητρότητας. Στην αρχή δεν δίναμε σημασία στο γεγονός αυτό, ύστερα όμως ολοένα και περισσότερο επιθυμούσαμε να αποκτήσουμε ένα παιδί. Υποβλήθηκα σε δαπανηρές εξετάσεις, γι' αυτό είχα μεγάλο άγχος και οι γιατροί αποφασίζουν τελικά ότι είμαι στείρα. Έπεσαν τα φτερά μου.

Στον Θεό, στην εκκλησία, - οι άνθρωποι, όπως λέγεται, έρχονται μετά από κάποιο μεγάλο πόνο. Έτσι ήρθα και εγώ στην εκκλησία. Αποφάσισα να πηγαίνω σε διάφορα

προσκυνήματα. Όμορφα τοπία, παλαιοί γεμάτη χάρη ναοί. Αυτό με βοηθούσε να ξεπερνάω πιο εύκολα τη θλίψη μέσα στην ψυχή μου.

Ήρθε το Φθινόπωρο, τελείωνε η περίοδος των ταξιδιών και σκέφτηκα να επισκεφτώ τελευταία το αγαπημένο μου τόπο – για ακόμη μια φορά την Παναγία στο Ντιβέγιεβο. Τα ταξίδια όμως στο Ντιβέγιεβο όλα ακυρώθηκαν.

Είπαν θα έρθει στο Ντιβέγιεβο η Αγία Ζώνη της Παναγίας. Διαβάζοντας αυτά στο Ίντερνετ κατάλαβα πως αυτό δεν είναι τυχαίο και εγώ με τον άνδρα μου πρέπει να πάμε εκεί. Γιατί η Αγία Ζώνη βοηθάει ακριβώς ανθρώπους σαν εμάς. Ένα μήνα πριν έκλεισα το εισιτήριο, άρχισα να προσεύχομαι και να περιμένω.

Μας προειδοποίησαν ότι η ουρά θα είναι πάρα πολύ μεγάλη, να έχουμε ζεστά ρούχα και να προσευχόμαστε. Στην εκκλησία, παραδόξως, μπήκαμε πολύ γρήγορα. Προσκυνήσαμε την Αγία Ζώνη, προσευχηθήκαμε και ξεκινήσαμε για το σπίτι μας. Δεν ξέρω αν πίστευα στο θαύμα. Ένιωθα τον εαυτό μου στη θέση του τυφλού, ο οποίος σκεφτόταν ότι μόνο αν αγγίξει τον χιτώνα του Χριστού θα θεραπευτεί. Φοβόμουν όμως.

Την κορδέλα την φόρεσα εγώ και ο άντρας μου.

Πέρασε ένας μήνας, δύσκολος και φορτωμένος μήνας, και τι έγινε; Ναι! Δύο γραμμές μου δείχνει το τεστ, και εγώ σύντομα θα γίνω μητέρα!!!

Παράξενη αίσθηση, μήπως είναι απάτη; Μήπως δε θα γίνει αυτό; Όμως έγινε! Ο υπέρηχος το επιβεβαίωσε.

Η κύηση περνούσε σχετικά καλά. Όμως οι γιατροί έλεγαν συνεχώς ότι θα γεννήσω πρόωρα. Εγώ δεν ξέρω γιατί, ήμουν βέβαιη πως θα γεννήσω στις 8 Αυγούστου, – από πού πήρα αυτή την ημερομηνία δεν καταλαβαίνω; Σε όλη την περίοδο την εγκυμοσύνης έλεγα σε όλους θα γεννήσω αυτή την ημέρα.

Όμως όχι, με πήραν στην κλινική στο τέλος του ογδόου μήνα. Είπαν ότι αύριο θα γεννήσω. Προσευχήθηκα στην Παναγία να βοηθήσει να είναι όλα καλά με την κόρη μου. Γιατί ήταν ένα μήνα νωρίτερα.

Ο τοκετός πέρασε πολύ καλά. Και ιδού το παιδί μου είναι δίπλα μου στη θερμοκοιτίδα. Μικρή κορούλα – υγιής, η όμορφη Μαρία! Το θαύμα μου!!!

Και τι έγινε με τις 8 Αυγούστου; Θα ρωτήσετε.

Όταν βγήκα από την κλινική η Μαρία άρχισε να χάνει κιλά. Είχα αρκετό γάλα για να θηλάσω αλλά το παιδί αδυνάτιζε. Οι γιατροί έλεγαν – μην στεναχωριέσαι θα

δώσουμε φάρμακα και θα γίνει καλά. Μετά από δύο εβδομάδες όμως κατάλαβα πως όχι. Πρέπει όσο πιο γρήγορα να το βαπτίσουμε. Διαλέξαμε ως ημέρα την Κυριακή αλλά η νονά δεν μπορούσε. Είπαμε για Τετάρτη.

Ήρθαν οι συγγενείς. Εγώ δεν επιτρεπόταν να μπω μέσα στην εκκλησία. Καθόμουν στο σκαμνάκι έξω από την ναό και σκεφτόμουν «τι ημερομηνία έχουμε σήμερα;... 8 Αυγούστου». Και έτσι κατάλαβα ότι εγώ γέννησα μεν το παιδί αλλά αυτό γεννήθηκε (αναγεννήθηκε με το Βάπτισμα) στις 8 Αυγούστου. Αυτό είναι, αν θέλετε με πιστεύετε...

Μετά την βάπτιση όλα πήγαν καλά και χωρίς φάρμακα. Νομίζω βοήθησαν οι προσευχές, οι προσευχές της Παναγίας, για μας τους αμαρτωλούς. Την ευχαριστούμε.

A.O.

Ρωσία